

Hovocubo 50 jaar, Het boek

UEFA Futsalcup, Nova Gorica

Na het succesvol verlopen toernooi in Dublin werd er woensdagmiddag 01-10-2014 om kwart over twaalf verzameld op Schiphol voor de main round van de UEFA futsal cup in Nova Gorica, Slovenië.

Tegenstanders: Inter Movistar (Spanje), Lokomotiv (Oekraïne) en OBM Kobarid (Slovenië).

Nadat het team compleet was kon er worden ingecheckt. Om half drie zat de selectie in het vliegtuig van de KLM waar ze op de hoogte waren van de komst van de landskampioen en wij netjes welkom werden geheten. Tijdens de vorige trip ging dit uiteindelijk niet compleet maar nu kon iedereen zonder problemen het vliegtuig in. Na een goede vlucht, waarbij Frens van Dijk zijn vliegangst mede door de bemoedigende woorden 'het kan zijn dat er een gat in de vleugel zit' van onze head of delegation Arnold Rampersad geheel onder controle had, kwam de selectie omstreeks half 5 aan in Venetië. Hier stond Sokudo trainer en inmiddels harde kern supporter Tom de spelers en begeleiding op te wachten om vervolgens naar de luxe touringcar te gaan. Dit bleek de bus inclusief vaste chauffeur van Udinese Calcio te zijn dus het was ruimer zitten dan in het vliegtuig.

Na een busrit van anderhalf uur kwam de 'Jos Bouwhuis Tuinen Brigade' aan bij het hotel waar ze een warm welkom kregen door een twintigtal vaste Hovo supporters. Zij waren rond het middaguur aangekomen en hadden tijd genoeg om aldaar de omgeving te verkennen. Dat dit beperkt bleef tot het terras van het mooie hotel/casino bleek uit het luidruchtige gezang wat ongetwijfeld mede mogelijk gemaakt zal zijn door de Firma Heineken. Na het inchecken was het tijd voor het diner wat goed verzorgd was en een ieder goed liet smaken. Edo 'technofashion' Klein schoof wat later aan want als manager facilitaire zaken was hij in conclaaf met de UEFA. De verschillende teams moesten hun tenues laten zien en de UEFA besloot daar dat Ronald van Leeuwen met rode sokken moest gaan keepen. Dat kan natuurlijk niet en de onderhandelingsvaardigheden van Edo zorgde ervoor dat er blauwe sokken gedragen kunnen worden en beide keepers niet als Bassie en Adriaan door het leven gaan. Vervolgens was er nog even tijd voor ontspanning met de meeste supporters. Een aantal supporters lag voor negen uur in bed, onder andere de coach van Hovo 3, Winfred HYDRO Wester. Naar schijnt was de zware reis de oorzaak hoewel niet iedereen het daar mee eens was. Zo bleken de familie Mol en Stracke ware nachtburgemeesters. Dit kwam de volgende ochtend tot uiting want voor deze heren was er als ontbijt alleen nog een paar appels beschikbaar omdat zij te laat waren.

02-10-2014

Hovocubo 50 jaar, Het boek

Na een rustige nacht werd er om iets voor half tien door de selectie verzameld in de hotellobby. Waar een aantal spelers in een paar massagestoelen de slaap uit hun ogen wreven gingen de roodhemden uiteindelijk om half tien naar het ontbijt. De onderlinge ontspannen sfeer doet niets vermoeden aan de wedstrijd tegen Inter Movistar, wat een mooie weergave is van het onderling vertrouwen die deze hechte groep in elkaar heeft. Na een stevig ontbijt was er tijd om een aantal uur te relaxen. Waar een aantal spelers zich lieten behandelen door topfysio Tim van Kippersluis van de praktijk Veel Beter, was er voor de anderen tijd om te rusten in de hotelkamer. Als spelersgroep mogen wij verguld zijn met Tim die louter werkt met topsporters. Net zoals in Dublin werd er vervolgens om 13.00 uur verzameld om beelden van de tegenstander te bekijken. Hieruit bleek enerzijds dat Inter Movistar een fantastisch team heeft die door het aantal trainingsmomenten (6 á 7 keer per week) veel vaste spelpatronen in zich heeft maar anderzijds zijn wij niet voor niets hun tegenstander. Na de analyse van trainer van Dijk was het bijna half drie en werd er aanstalten gemaakt voor een sportmaaltijd. Uiteraard weer pasta (Overigens hebben ze in Slovenië voor het koken van de pasta een geheel eigen betekenis voor `el dente`, zeg maar gerust `effe doorbijten`) en kip en iets van een koude vissalade die verder niet noemenswaardig is. Net als het droge brood. Conclusie: Zoals altijd lekker zeiken over het eten in het buitenland.

De 22 meegereisde supporters waren inmiddels een dagje uit. Men ging Sloveense grotten bekijken. Waar het weertype op dit moment zomers aandoet, Piet Paulusma zeker een 10 zou geven voor het barbecueweer en supporter Roy Stracke in Hawai outfit was meegegaan bleek hij in de grotten na een aantal minuten verkleumd te zijn. Uiteraard bood een terrasje in de zon de perfecte uitkomst. Na het bezoek aan de grotten besloot dit markante gezelschap te gaan eten. De groene pizza's bleef naar horen zeggen beperkt tot een paar happen en een hoop zure gezichten.

De selectie en staf verzamelde iets voor vieren in de hotellobby. Waar men dag 1 vervoerd werd met de spelersbus van Udinese Calcio bleek het transport wederom uitstekend. Voor de deur van het hotel stonden vijf splinternieuwe glimmende Mercedes S klasse's met ronkende motoren te wachten om de spelers naar de sporthal te brengen. De chauffeurs zullen het niet vaak hebben meegemaakt maar als groep werd er besloten om de vijf minuten verderop gelegen sporthal te bewandelen. Youssef Makraou, afgelopen zomer nog vierde tijdens een zaalvoetbaltoernooi in Dubai waar allerlei topspelers (Falcao, Migulin, Ricardinho etc.) uit het buitenland werden ingevlogen (een lucratief toernooi dus), was dit natuurlijk al gewend en liet zich als een ware oliesjeik vervoeren. Loopwonder Karim `tupac` Ajnane bedacht zich tijdens de wandeling, hield één van de bolides aan, en besloot ervaren als hij is zijn krachten te sparen.

Tijdens de warming up kwamen de meegereisde supporters binnen waarbij de geste van een inmiddels echte Hovocubaan, Winfred Wester, niet onvermeld kan worden gelaten. Winfred heeft namelijk alle wedstrijd tickets voor de supporters mogelijk gemaakt, om met jou woorden te spreken Winfred: `ja echt, dat is grote klasse`.

Vlak voor aanvang van de wedstrijd werden de tenues weer uitvoerig gecontroleerd door de arbiters. De regels van de UEFA zijn strenger en dat ondervonden wij al eerder in Dublin. Zo moet tape die op de sokken worden geplakt van dezelfde kleur zijn, net als de slidingbroekjes. Na deze controle kwamen we onder hartverwarmend applaus van de Hovo supporters het veld op. Wat is het mooi om te zien dat zij de moeite hebben genomen met ons mee te reizen en daarbij prachtige supporters shirts dragen. Zoals in de verschillende wedstrijdverslagen te lezen valt, hebben wij gevochten als en van Leeuwen. Ronald liet zien dat hij meer is dan alleen maar een Nederlandse topkeeper en Brabants Beton.. Gewapend Europees ***** beton met Hoorns staalvlechtwerk is meer op zijn plaats! Volgens de statistieken van de UEFA had hij 23 safes waaronder enkele op miraculeuze wijze.

Hovocubo 50 jaar, Het boek

Voor Ronald stond het verdedigend ondanks de uiteindelijke 5 tegengoals als een huis. Mick en Appie speelden alsof ze wekelijks tegen wereldtop staan, Youssef was niet onder de indruk van Ricardinho en toonde Amsterdamse Bluf door tegenover hem te versnellen. Dennis, Karim en Joost stonden telkens op de goede plaats, hielden de linies met hun ervaring bij elkaar en wisten zeer veel schoten te blokken. Issam kwam met twee goede acties en schoten nog dicht bij een goal net als Mo Ajnane. Mo toonde wederom aan dat hij binnen acht weken nu al een van de sterhouders is. Wat een discipline, concentratie en vechtlust toonde beide viertallen. Om aan te geven dat het zwaar was; er zijn tijdens de wedstrijd letterlijk twee treetjes met flesjes water opgegaan.

Issi Hamdaoui mocht uiteindelijk zijn debuut maken voor deze Spaanse topploeg waarvoor gefeliciteerd. Achteraf gaf hij aan dat ze totaal niet hadden verwacht dat wij zo'n stugge ploeg bleken te zijn. Tijdens de rust scheen het in de kleedkamer bij Inter Movistar volgens hem erg stil te zijn geweest. Dat het uiteindelijk 5-0 wordt is geen schande, zeker niet gezien het verschil in trainingsuren en spelersaantallen. Waar zij drie viertallen tot hun beschikking hadden waren dat er bij ons twee. Maar wel twee viertallen vol passie en strijd.

Na de wedstrijd hebben wij de eerste helft van het treffen tussen KMN Kobarid en Lokomotiv bekeken. Twee fysieke tegenstanders met fanatieke aanhang. Zo'n sfeertje die bij Europese wedstrijden horen en waarvan je als spelers hoopt dat je ze mee kan maken.

Karim Ajnane in duel met Ricardinho. Sterspeler van Inter Movistar en Portugal. Op de achtergrond keeper en tweevoudig wereldkampioen Luis Amado.

Hovocubo 50 jaar, Het boek

EEN NEDERLAAG MET PERSPECTIEF

Bron: Noord Hollands Dagblad

[Hovocubo houdt helft lang kranig tegen Inter Movistar* Spaanse landskampioen loopt na rust weg naar 5-0 zege* Hoornse zaalvoetballers putten vertrouwen uit sterke start](#)

Vincent Schot

“Heb jij heel toevallig wat zuurstof bij je?”, vraagt Ronald van Leeuwen, zodra hij de speelvloer in het Sloveense Nova Gorica afloopt. Dat zelfs de doelman van Hovocubo aan de beademing moet, wil wat zeggen over de inspanning die de ploeg zojuist heeft moeten leveren.

Het is dan ook niet zomaar een tegenstander die de landskampioen van Nederland treft in de openingswedstrijd van de UEFA Futsal Cup. Inter Movistar, kampioen van Spanje en door velen beschouwd als de beste ploeg ter wereld, wint met 5-0. Hoewel de zege ruim valt, krijgen de Madrilenen deze niet cadeau.

“We kunnen terugkijken op een prima eerste helft”, zegt Van Leeuwen. Hoewel Hovocubo twintig minuten lang op eigen helft staat, kletst de keeper geen onzin. De wijze waarop zijn ploeg de Spanjaarden weghoudt bij zijn goal is lovenswaardig. Er wordt geknokt voor elke meter en de ruimte tussen de linies wordt wel eens groot, maar nooit zodanig dat de Spaanse profs erdoorheen wandelen. “Tegen TPP ging het zaterdag even mis, maar de manier waarop wij collectief verdedigen was er vanavond weer.”

Een keer weet Inter Movistar voor rust een gaatje te vinden in de defensie. Het is Ricardinho, de grote ster van de Spanjaarden, die in de negende minuut met een slimme pass Rafael Rato vrij zet. Zelfs Van Leeuwen – die er al een deel uitgehouden heeft – moet een antwoord schuldig blijven op zijn inzet van dichtbij. “We wisten dat deze ploeg vooral van afstand schiet. Daar hebben we goed op geanticipeerd. Ik denk dat we wel dertig ballen geblokt hebben. Wat er dan wel doorheen komt is goed te zien”, bagatelliseert hij zijn sterke optreden.

Twee keer krijgt Hovocubo een kans om de eerste helft af te sluiten met een nog beter resultaat dan de minieme achterstand. Bij een snelle counter probeert Mo Ajnane het zelf, maar vliegt de bal over. Het zijn de speldenprikjes waar de ploeg vooraf op hoopt, zegt de sluitpost: “Je weet dat je vanavond gaat verliezen. De vraag is met hoeveel. Maar als je lang de nul houdt, dan komen er kansen om er snel uit te komen.”

Het eigen doel schoonhouden is ook na rust de insteek van Hovocubo. Binnen negen minuten krijgt het echter twee treffers te verwerken. Het bijltje erbij neergooien doet de ploeg echter niet. Sterker nog, de 2-0 en 3-0 blijken het startsein om schroom van zich af te gooien. Niet louter wordt er gegokt op een counter, de ploeg trekt brutaal ten strijde. Hoewel het resulteert in nog twee ballen die achter Van Leeuwen verdwijnen, levert het ook kansen op. Zo puntert Youssef Makraou in het zijnet en drukt Mo Ajnane nog eens goed af.

“We zijn toen meer vooruit gaan voetballen”, zegt ook trainer Sander van Dijk. Tevreden over de manier van verdedigen is hij dan al. De wijze waarop zijn ploeg aanvalt versterkt dat gevoel nog eens. “Als je ziet dat we dankzij onze spelpatronen ook tegen de beste ploeg ter wereld kansen krijgen, mag je ondanks deze nederlaag tevreden zijn. Dit was niet de wedstrijd waarin voor ons de grootste kansen lagen op een stunt, als je dan toch gevaarlijk weet te worden dan moet dat tegen die andere twee teams ook lukken.”

03-10-2014 stond de wedstrijd tegen KBN Kobarij op het programma. De Sloveens kampioen en tevens het organiserende team van dit toernooi was gebrand op een overwinning na hun nederlaag tegen Lokomotiv (uitslag: 1-6). Net als donderdag werd er wederom om iets voor half tien verzameld in de lobby van het hotel. Waar sommige tot kwart over negen uitslapen zijn er ook een aantal vroege vogels die om acht uur koffie drinken op het terras in de zon. Het plaatsje Nova Gorica grenst aan Italië wat bijdraagt aan de sterke maar goede koffie. Tineke Diaz is bijvoorbeeld één van die vroege vogels en naast haar functie als teammanager, secretaris en wat al niet meer start zij haar dag met het beheren van de website. Deze moet natuurlijk zo actueel mogelijk zijn! De statistieken over

Hovocubo 50 jaar, Het boek

de website liet zij terecht met trots zien. Zo was de website zeer veel bekeken vanuit Spanje maar ook tweemaal uit Chisinau (Moldavië), China, en eigenlijk bijna alle landen in Europa.

Tineke Diaz druk bezig

Na het ontbijt zijn wij als spelersgroep onder leiding van Fysio Tim gaan joggen. De supporters besloten om een bezoek te brengen aan de hoofdstad van dit prachtige land, Ljubljana. Na de uitlooptraining is er snel gedoucht om de beelden van onze tegenstander te bekijken. Hieruit bleek zoals we tijdens hun eerste wedstrijd al zagen dat het een fysieke tegenstander is met een aantal vaste spelpatronen maar dat ze niet mogen worden bestempeld als een wonderploeg. Net als ons is dit geen full prof team dus de kansen zullen redelijk gelijkwaardig liggen. 'Deze moet gewonnen worden' en 'dat zijn jullie niet alleen aan jullie zelf maar ook aan de meegereisde supporters verplicht' waren de treffende woorden van trainer Sander van Dijk.

Hovocubo 50 jaar, Het boek

Na de beelden was het alweer tijd voor de lunch. Wij lunchen tegelijkertijd met de andere teams en hieruit bleek dat het team uit Oekraïne reeds gestart was met hun mentale oorlog (of ze kennen een andere manier van beschaving) door niet achter ons in de rij te sluiten maar snel alle kaas en vleeswaren voor onze neus weg te grissen. Dit schijnt bij deze oostblokkers overigens een normaal verschijnsel te zijn in all inclusive hotels. Vervolgens was het tijd om te rusten op de kamers. Hierbij raak je vrij snel verveeld maar het gaat uiteindelijk om een goed resultaat. Om half vijf waren de meeste spelers beneden en kwamen de supporters terug van hun dag naar Ljubljana. Het busje wat gereden werd door Johnny van sporthal en sportcafé de opgang was overigens een half uur eerder omdat Johnny ten eerste weet hoe het gaspedaal ingedrukt moet worden en ten tweede het busje met onder andere de familie Mol en Stracke onderweg een aantal plaspauzes had. Naar horen zeggen scheen er op het centrale plein in Ljubljana een speciale wijnproeverij te zijn geweest.

Nadat de spelers hun sportmaaltijd genuttigd hadden was het tijd om naar de sporthal te gaan. Wederom kozen wij voor een wandeling in plaats van het luxe vervoer. Aangekomen in de sporthal was de wedstrijd tussen Inter Movistar en Lokomotiv bezig. Een spijkerhard duel tussen twee topploegen die uiteindelijk met 5-2 gewonnen werd door de Madrilenen. Naast de fantastische combinaties van de Spaanse ploeg was ook de discipline van de Oekraïners bijzonder om te zien. Nul emotie, direct staan in de organisatie en niet juichen na een goal maar direct door wisselen.

Na de eerste helft kwamen wij in de kleedkamer waar materiaalman Tommy Huyser de kleding had opgehangen. Tommy gaat net als een aantal andere zijn achtste seizoen in bij Hovocubo en doet dit dus al jaren vol overgave. Binnen onze spelersgroep is hij een van de vaste gangmakers die altijd in is voor een grap en voor ons van veel waarde is! Tijdens de warming up begonnen de tribunes al aardig vol te stromen en was naast het fanatieke thuispubliek ook het Hovo publiek goed te horen. Na het eerste fluitsignaal kwam het uit dat het een fysiek sterke tegenstander was waarbij de wedstrijd redelijk in evenwicht was hoewel wij de beste kansen hadden. Dit resulteerde in de laatste minuut in een wereldgoal van `goudhaantje` Youssef.

Hovocubo 50 jaar, Het boek

De stemming in de rust was goed en vol vertrouwen werd begonnen aan de tweede helft. Ook door de snelle gelijkmaker lieten wij ons niet van de wijs brengen en werden er voldoende mogelijkheden gecreëerd. Helaas ontbrak het vandaag aan het echte 'killen'. Uiteindelijk krijg je dan de deksel op je neus en maken zij 2-1. Dat zij vervolgens uitlopen tot 4-1 omdat wij met meevoetballende keeper iets proberen te forceren is mooi voor de statistieken en hun thuispubliek. Graag hadden wij ons publiek meer gegeven, die twee wedstrijden als een waar 'front' achter ons stonden. Na het eindsignaal was de stemming bedrukt, er had immers veel meer ingezeten. De woorden van Sander waren daarbij de juiste, 'kop omhoog en rechte rug'. Helaas betekende dit voor ons de uitschakeling in een waanzinnig voetbalsprookje die vorige jaar begon met de landstitel. Het applaus van ons publiek maakte daarbij veel goed wat de uitschakeling niet definitief maar tot een voorlopige maakt..

Hovocubo onnodig snel klaar (Noordhollands dagblad)

NOVA GORICA – Hovocubo doet zondag alleen nog voor spek en bonen mee aan de UEFA Futsal Cup. Dit heeft de Hoornse ploeg vooral aan zichzelf te wijten.

Als de ploeg van trainer Sander van Dijk deze vrijdagavond scherper is voor de goal had het zondagmiddag tegen Lokomotiv Kharkiv nog alles om voor te spelen. Nu verliest het met 4-1 van Kobarid en zit het toernooi er na twee van de drie wedstrijden al op.

Met een gezicht op onweer doet Karim Ajnane na afloop van het duel met de thuisclub zijn verhaal. „Het is zuur dat we vanavond verliezen”, trapt de routinier af. „Als je ziet hoe we vandaag de tegengoals – en dan vooral de eerste twee – incasseren, dat mag op dit niveau gewoon niet gebeuren.”

Ajnane heeft het vooral wat de tweede treffer betreft bij het rechte eind. Deze valt als beide teams net goed en wel terug zijn op het veld. En dat terwijl Youssef Makraou Hovocubo juist nog met zo'n goed gevoel de kleedkamer in helpt door twaalf seconden voor de zoemer de 1-0 stijf in het kruis te rammen. Matig verdedigen en een houdbaar ogend schot in de korte hoek brengen de Hoornaars te snel weer met beide benen op de grond.

Meer nog dan in de wijze van verdedigen zit het euvel 'm vanavond echter in de scherpste voor de goal. Deze ontbreekt simpelweg. Kansen om de Slovenen op de knieën te krijgen zijn er voldoende, maar keer op keer verkwanselt Hovocubo deze. De grootste dotten zijn er voor Issam el Bakkali, die twee keer alleen voor doelman Igor Bratic opduikt, maar het of te mooi wil doen of ronduit matig afwerkt. Ook Dennis Selbach en Ajnane zelf weten van dichtbij het pleit niet te beslechten.

Afgerekend

„En daar word je vanavond op afgerekend”, moppert Ajnane na. „We hadden het onszelf voor rust al een stuk gemakkelijker kunnen maken en ook na de pauze hebben we grote – misschien zelfs wel de beste – kansen gehad. Kort nadat zij langszij komen krijgen we een heel grote kans (via El Bakkali, red). Als je die maakt, heb je een heel andere wedstrijd. Mogelijkheden als die moet je op dit niveau verzilveren wil je een kans maken. En dat doen wij niet.” De Hoornse ploeg doet er wel alles aan om er weer een wedstrijd van te maken. In de slotfase haalt het er zelfs doelman Ronald van Leeuwen voor naar de kant. Met Mo Ajnane als meevoetballende keeper krijgt de ploeg nog zeker drie goede kansen, maar ook nu weet de ploeg deze niet om te zetten in treffers.

Leeg doel

De risicovolle speelwijze maakt overigens wel dat Kobarid van de eindstand een geflatteerde maakt. Eerst is het Rajko Usic die ver van zijn eigen helft de bal in het lege doel werkt, zodra de thuisclub deze onderschept. Amper een minuut later gebeurt dit nog een keer. Nu is het Jaka Sovdat die laat zien van ver goed te kunnen mikken. Van Leeuwen voorkomt in de 36e minuut dat het allemaal nog erger wordt door een tienmetertrap van Jani Rucna en de rebound van Ursic te keren.

Ajnane baalt er als een stekker van. Net zoals hij dit doet van het arbitrale duo. „Daar zat nota bene een Sloveen tussen. Dat kan toch niet? Ik vond het echt baggerscheidsen, die we bepaald niet mee hadden. Maar goed, we verliezen er de wedstrijd niet door, maar het helpt ook zeker niet mee.”

Hovocubo 50 jaar, Het boek

Aanvoerder Amir Molkarai in de spelerstunnel voor de wedstrijd tegen Kobarid.

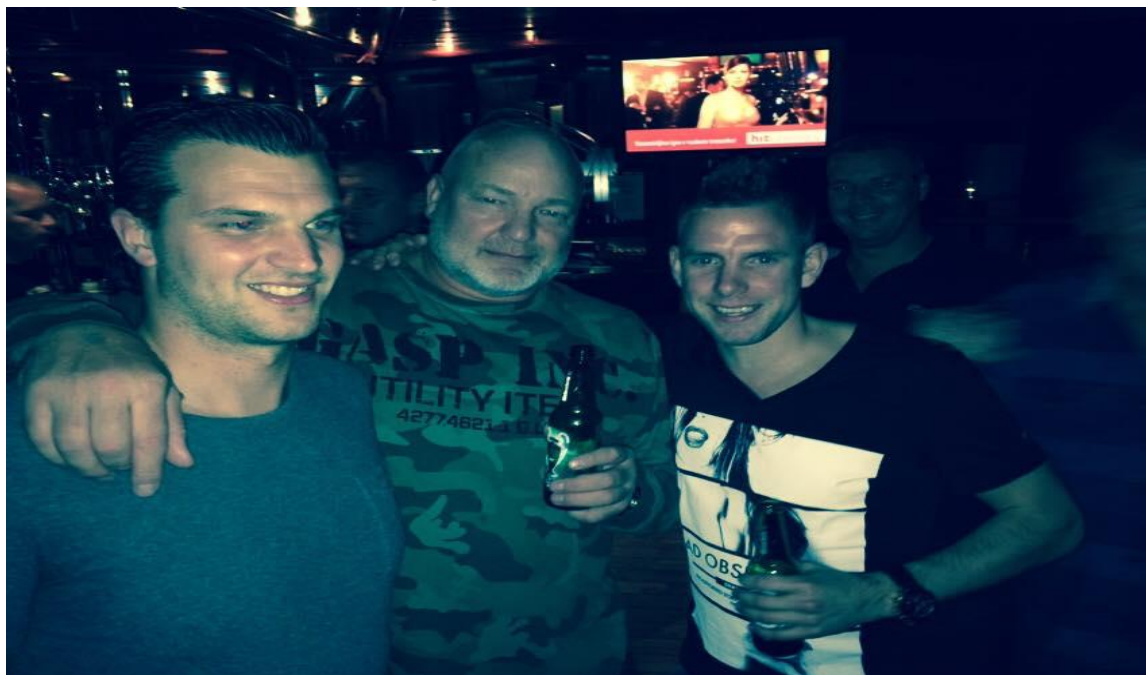
04-10-2014

Kloppende hoofdpijn, een droge mond, te veel zonlicht tussen de gordijnen en een bed wat wel erg lekker ligt.. Het is vijf voor tien en om tien uur wordt van een ieder verwacht aan te schuiven bij het ontbijt. Eetlust bleef bij ondergetekende beperkt tot paracetamol...

Na het verlies van gisteravond werd er gebaald, er had meer ingezeten. Wat als wij de 2-1 hadden gemaakt en Kobarid moesten aandringen? Wat als.. Aangekomen bij het hotel na afloop van de wedstrijd werd er besloten om de club kleding in te ruilen voor vrije tijd kleding, we moeten er immers het beste van maken en zondag pas weer spelen. Een aantal spelers besloot om eerst te gaan eten. Het vreemde was dat hun vermoeden juist was. Na het eten liepen deze spelers het restaurantje uit en bleek dat ze inderdaad achtervolgd zijn. Twee undercover agenten hielden deze spelers staande, lieten als een echt CIA agent hun badge zien en vroegen om legitimatie. Natuurlijk lagen de paspoorten in het hotel en hoe zou deze affaire aflopen.. Uiteindelijk kregen deze spelers van de geblokte undercover agenten de opdracht om direct terug te gaan naar het hotel. Dat waren ze toch al van plan.. Ik snap het overigens wel, Appie en Mick zien er immers uit als twee echte bandieten :p

Aangekomen bij het hotel voegde deze groep zich samen bij een aantal andere spelers en supporters die het eten niet nodig vonden en meteen een biertje namen. Na een paar drankjes en het lachen om de veel te elegante voorzitter van Inter Movistar (hij bood werkelijk elke jonge dame een stoel aan) gingen wij iets voor twaalf uur richting de bar onder het Casino. Om 00.00 uur hadden wij namelijk drie jarigen in ons midden. Dennis, Tom en Tim kregen de felicitaties waarna het nog lang onrustig bleef.

Hovocubo 50 jaar, Het boek

De drie jarigen

Na het ontbijt werd er onder leiding van de jarige fysio Tim een wandeling gemaakt waarbij Aanvoerder Amir voor een hoger tempo pleitte, hij lag tenslotte vroeg in bed. Zeer vroeg! Na een half uur kwam de spelersgroep weer aan in het hotel en volgde de lunch. Niet iedereen at zijn bord leeg en er werd besloten om de vrije middag energiek in te vullen. Een aantal leden van de staf besloten na een overleg van plus minus dertig minuten om naar het strand te gaan. Als spelersgroep zijn wij met de taxi naar een rivier gegaan waarbij een aantal waaghalzen van een hoge rots af doken. Met name Appie Attahiri (hij kwam met dit idee) bleek toch last van hoogtevrees te hebben. Nadat hij iedereen voor had gelaten kon Appie niet achterblijven en besloot hij onder luid gejuich en zijn eigen oerkreten 'Rieeeeeeeee' naar beneden te duiken. Het bergwater was zeer koud dus Appie zwom bijna net zo snel als oud Olympisch kampioen Pieter van den Hoogeband. Zijn borstcrawl op de manier van een verzopen terriër zorgde voor veel vermaak. Dat deze verfrissende duik een positieve invloed heeft gehad op de gezondheidstoestand van een aantal spelers was een feit. Daarna werd er nog even op een grasveldje aan de rivier gevoetbald. Omdat de UEFA zorgt voor de ballen tijdens de wedstrijden hadden wij deze niet mee. Bij de receptie van het hotel werd met veel pijn en moeite een bal geregeld van het vijfjarig zoontje van de receptioniste. Voorzitter Paul Walkeuter wilde uiteraard ook zijn voetbalkunsten tonen. Na twee mooie trucjes, waar Ricardhino nog wat van kan leren ging het helemaal mis... De voorzitter wilde een prachtige volley maken maar hij raakte de bal buitenkant wreef, waarna de bal in de stroomversnelling van de rivier de Soca plonsde. Omdat er ook een prachtig terras aan de rivier was werd van een nood een deugd gemaakt zodat Paul kon gaan bedenken hoe hij dit aan de receptioniste ging vertellen. Leg dat maar eens uit.. Bij aankomst van het hotel liep Paul met erg veel lood (sponsor Blokdijk Metaalhandel zou er van gaan watertanden) in zijn schoenen (maat 49) naar de receptioniste. Na een betoog van enkele minuten besloot Paul naar de plaatselijke sportwinkel te gaan om een nieuwe bal te kopen. 's Avonds mocht een ieder voor het diner een eigen keuze maken. Het buffet van het hotel werd ingeruild voor de stoelen van een restaurant waarbij er voor velen een einde kwam aan pasta en kip. Na het eten zochten een aantal spelers moe maar voldaan de hotelkamer op en zorgden een vijftal andere spelers voor een

Hovocubo 50 jaar, Het boek

persoonlijk gratis trip door te scoren aan zowel de black jack als de roulette tafel. Nu viel het balletje wel goed..

v.l.n.r: Mo Ajnane, Appie Attahiri, Amir Molkarai, Karim Ajnane en Paul Walkeuter

05-10-2014

Na een goede nachtrust werd er net zoals de andere dagen verzameld in de lobby zodat er om half tien kon worden gegeten. Tijdens het ontbijt kregen wij het allermooiste nieuws van de trip. De beslissing van Every om niet mee te gaan bleek absoluut de juiste, hij bleek vader geworden en een nieuwe nummer 7 was geboren.

Na het ontbijt zijn wij kort gaan wandelen om daarna beelden van onze tegenstander te bekijken. Vandaag staat de wedstrijd tegen Lokomotiv Charkov op het programma. Lokomotiv Charkov is net als Inter Movistar een professioneel team met maar liefst negen internationals. Een team dat volledig op elkaar is ingespeeld en waar discipline hoog in het vaandel staat. Hier liet Sander een ieder beseffen dat het enorm belangrijk is om het toernooi op een waardige manier af te sluiten.

Om 12 uur was het tijd voor een sportmaaltijd om vervolgens richting sporthal te vertrekken. Waar wij de vorige wedstrijden aan het einde van de middag of begin van de avond speelden was dit vandaag al om 14.00 uur. Dit keer werd wel gebruik gemaakt van de glimmende taxi's die voor het hotel klaar stonden.

Hovocubo 50 jaar, Het boek

Na de warming up en het schudden van de handen, waarbij onze tegenstander dwars door je heen keek zonder enige emotie, begonnen wij ijzersterk aan de wedstrijd. Waar zoals verwacht, Lokomotiv vol druk zou geven wisten wij met mooie combinaties onder deze druk uit te voetballen. Na 10 minuten vond Lokomotiv het welletjes en lieten zij zich inzakken. Dit was onze verdienste. Na een gelukkige eerste goal van de Oekraïners viel de tweede tegengoal kort voor rust. In de kleedkamer was het gevoel goed, we lieten zien met deze topploeg mee te kunnen voetballen. De tweede helft werd lang stand gehouden, helaas waren de laatste tien minuten de krachten op. Dat zij dan nog 3 keer weten te scoren komt door het verschil in trainingsintensiteit. Ook deze wedstrijd hebben wij lang mee kunnen komen en na de wedstrijd overheerst er veel meer trots dan teleurstelling, onderlinge trots omdat iedereen zijn minuten heeft kunnen maken tegen deze topploegen.

Vervolgens zijn wij na onze wedstrijd wat gaan drinken op het terras tegenover de kleine maar sfeervolle sporthal waarbij het publiek zich weer goed liet horen. Bestuurslid Arie Gooyers mocht van Chef de mission Arnold wederom bestellen vanwege zijn vloeiende Sloveens. Arie reageerde als volgt: `Arnold doet de hele week al niets, dat zie je maar weer` waarbij Arie en Arnold elkaar nog even verder zaten te sarren, vermakelijk natuurlijk. Deze beide heren hebben, net als Jan Gasseling, Tineke Dias en andere bestuurleden de afgelopen maanden onwijs veel energie in de beide trips gestoken wat er mede toe heeft geleid dat het twee geweldige toernooien zijn geworden. Na het drankje zijn wij de wedstrijd tussen Inter Movistar en Kobarid gaan bekijken. Hier was de kwaliteit van enkele Spanjaarden wederom zichtbaar. Zo wist Luis Amado met een fantastische uitworp Ricardhino te bereiken. Hij controleerde de bal vanuit de lucht om beheerst af te ronden. Genieten.

De eindstand bleef beperkt bij 6-2 maar had veel hoger uitgevallen. Voor de laatste keer reden we in de taxi's terug naar het hotel. Hier aangekomen werd er weer gekozen voor vrije tijd kleding en werd besloten om uit eten te gaan. In een sfeervol restaurant kozen de meeste voor een botermalse steak waarbij de keepers en Arnold Rampersad voor een ouderwetse Mixed Grill kozen. Hierbij zat onder andere sjiewapsisi of hoe je dat ook schrijft. `it's a very traditional dish`. Dit bleek uit een schaal vol met vlees die bij het tv programma `tussen kunst en kitch` een fortuin waard zou zijn.

Hovocubo 50 jaar, Het boek

Na de lekkere maaltijd zijn wij terug gegaan naar de bar van het hotel. Een aantal gingen nog even een gokje wagen waarbij een paar anderen onder het genot van een biertje of red bull aan het napraten waren over deze fantastische trip!

Hier kwam onder andere de hoeveelheid meegereisde supporters ter sprake. Als spelersgroep hebben wij de support en gezelligheid als zeer bijzonder en waardevol ervaren. Zonder al deze toppers te kort te willen doen hebben wij Tom Heins uitgeroepen tot supporter van het toernooi. Tom, grote klasse dat je aanwezig kon zijn en je weet waarom!

Hovocubo 50 jaar, Het boek

VERLIES MET PERSPECTIEF

Bron: Noord Hollands Dagblad

[Hovocubo verliest ook derde wedstrijd in UEFA Futsal Cup](#) * [Oekrainers te sterk voor hoornaars](#) * [Dennis Selbach: 'Trots op de ploeg'](#)

Vincent Schot

UEFA Futsal Cup * Eén doelpunt voor, veertien tegen en nul punten uit drie gespeelde duels. Het zijn de kille cijfers achter de naam Hovocubo na 120 minuten UEFA Futsal Cup. De trip naar het Sloveense Nova Gorica bestempelen als een sof, zou echter getuigen van scorebordjournalistiek.

De Hoornse landskampioen heeft immers veel gewonnen in de nederlagen van donderdag tegen Inter Movistar (5-0), vrijdag tegen Kobarid (4-1), en die van gisteren tegen Lokomotiv Kharkov (0-5). Het grootste winstpunt is de wijze waarop de ploeg verdedigd heeft tegen de mondiale top uit Spanje en Oekraïne en Europese subtop uit Slovenië. Als het dit de komende tijd weet uit te bouwen, gaat dit de ploeg zonder twijfel nog ver brengen. “Absoluut”, zegt Sander van Dijk. Ook de trainer heeft zijn ploeg in defensief opzicht grote stappen zien maken. “Natuurlijk verlies je drie keer ruim, maar dit is de wereldtop waar we hier tegen spelen. Een halve kans is bij deze ploegen al een goal. In de Nederlandse competitie is dit niet het geval. Als we deze speelwijze thuis ook kunnen opbrengen, zijn we echt moeilijk te kloppen. Misschien zelfs ook zaterdag wel al, als we de return om de BeNe Beker spelen.”

In de laatste wedstrijd van het toernooi speelt zijn ploeg vooral voor rust prima, ook aanvallend, of in ieder geval in de beginfase is er sprake van een offensief. Dat het beperkt blijft tot de opbouw en niet direct doelgevaar oplevert, is een gemakkelijk op te werpen tegenargument. Dat de ploeg het vanwege de blessure van Amir Molkaraï en de schorsing van Issam el Bakkali moet doen met slechts zeven veldspelers weegt echter zwaarder. Lokomotiv Kharkov heeft meer mensen op de bank dan Hovocubo in totaal beschikbaar; acht om zeven.

Toch voetbalt de ploeg zich prima onder de druk vandaan die de twaalf Oekrainers bij toerbeurt zetten. “En dan kom je fysiek net tekort om het helemaal tot een aanval vol te houden”, zegt Van Dijk. Het strijdplan is het tweede winstpunt van de laatste dagen. Het lijkt immers veel op dat van Inter Movistar. “Dat hebben we de laatste dagen inderdaad veel bekeken. Als we hier verder op gaan trainen, gaat ons dit veel brengen. Juist tegen het onder druk uit voetballen, liepen wij weleens in het mes omdat wij dit wilden doen met de individuele actie. Dat dit tegen deze tegenstanders niet hoefde, heeft de jongens echt verbaasd.”

Minstens zo tevreden als zijn trainer is Dennis Selbach. Als hij terugblikkt op de afgelopen dagen staat kippenvet ‘centimeters’ dik op zijn armen. “Zo trots ben ik op deze ploeg”, legt hij uit. Op de manier waarop we verdedigd hebben en zijn blijven knokken. Ook als we bij rust 2-0 achterstonden, hebben we nooit opgegeven. Als we deze combinatie in de eigen competitie kunnen vasthouden, worden we een moeilijk te kloppen ploeg.”

Wie de in Slovenië 28 jaar geworden Hoornaar een beetje kent, weet dat hij een fanatiek baasje is. Dat hij na drie nederlagen zo positief gestemd is, zal menigeen dan ook verbazen. “Natuurlijk, we krijgen veertien goals tegen en maken er maar één. Dat zijn de wetten van het internationale voetbal. Er zullen mensen zijn die uitsluitend afgaan op de cijfers en zeggen dat wij hier slecht gespeeld hebben. Die moeten de beelden maar eens bekijken. Het was gewoon goed wat we hebben laten zien hier.”

Hovocubo 50 jaar, Het boek

06-10-2014

Nu ik dit schrijf vliegen wij boven België en zullen over een half uur landen. Vast in de buurt van Antwerpen, onze tegenstander van aankomende zaterdag en voorlopig onze laatste 'Europacup wedstrijd'. Uiteraard bewolking waar wij in Slovenië zes stralende dagen achter de rug hebben, stralend op alle fronten. Vanmorgen stond het vertrek om 8 uur gepland. Wonder boven wonder was daadwerkelijk iedereen voor acht uur beneden, de één (o.a. dhr. Huyser) met wat kleinere ogen dan de ander. Net na achten was de bus volgeladen waarna de terugreis werd ingezet. Na anderhalf uur, waarbij de stoelen van de bus bij een ieder in slaapstand werden gezet, kwamen wij aan op Vliegveld Marco Polo in Venetië. Inchecken, wachten, koffie en het vliegtuig in. Hierbij een kleine vertraging omdat 'Goudhaantje' en 'Schoentje' hun koffer te vol hadden gepropt. Verbaast waren wij toen ook dat wij Essam naast het vliegtuig zagen staan bij een opengeklapte koffer, dat de koffer zou openklappen stond voor ons echter al wel vast. Ook dit kwam uiteraard in orde. Net zoals beide trips in orde waren. Dik in orde, waarbij in Dublin de ontlading groot was toen wij zes seconden voor tijd de winnende treffer konden vieren was deze trip een fantastische leerschool! Door het raam van het vliegtuig zie ik de wolken langs de vleugels zoeven en langzaam komt de Polderbaan in zicht. 'Cabin crew', take you seats, het geluid van de wielen die worden uitgeklat waarna het vliegtuig met een doffe dreun voet aan de grond zet en de remmen het vliegtuig tot stilstand brengt. Frens van Dijk zie ik opgelucht adem halen. Zoals in dag 1 beschreven blijft dat vliegen toch altijd 'ff spannend'. Twee stoelen voor mij hoor ik Frens zeggen: 'We hebben het weer overleefd vriend'.

Jasper Boon